

Сборник съдебна практика

Дело C-723/20

Galapagos BidCo. Srl

срещу

DE, в качеството му на ликвидатор на Galapagos SA и др.

(Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof)

Решение на Съда (пети състав) от 24 март 2022 година

„Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) 2015/848 — Производство по несъстоятелност — Член 3, параграф 1 — Международна компетентност — Преместване на центъра на основните интереси на длъжника в друга държава членка след подаването на искане за образуване на главно производство по несъстоятелност“

Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Производство по несъстоятелност — Регламент 2015/848 — Международна компетентност за образуване на производство по несъстоятелност — Съдилища на държавата членка, в която е центърът на основните интереси на длъжника към момента на искането за образуване на производството — Преместване на центъра на основните интереси в друга държава членка преди решението за образуване на посоченото производство — Съд на държава членка, сезиран впоследствие с искане, подадено със същите цели — Запазване на изключителната компетентност — Споразумение за оттеглянето на Обединеното кралство — Последица от изтичането на преходния период

(член 3, параграф 1 от Регламент 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета)

(вж. т. 29—31, 33—36 и 38—40 и диспозитива)

Резюме

През юни 2019 г. Galapagos, холдингово дружество със седалище в Люксембург, прехвърля своето централно управление във Ферам (Обединеното кралство). На 22 август 2019 г. неговите директори сезират британски съд¹ с искане за образуване на производство по несъстоятелност. На следващия ден тези директори са заменени от нов директор, който открива офис на Galapagos в Дюселдорф (Германия) и се опитва, напразно, да оттегли това искане.

¹ В случая High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division (Business and Property Courts, Insolvency and Companies list) (Висш съд (Англия и Уелс), Търговско отделение (търговски и имуществени спорове, регистър по несъстоятелността и на търговските дружества), Обединеното кралство).

Впоследствие Galapagos подава друго искане за образуване на производство по несъстоятелност по отношение на него, този път пред Amtsgericht Düsseldorf (Районен съд Дюселдорф, Германия), което е отхвърлено като недопустимо с мотива, че този съд няма международна компетентност. Същата юрисдикция е отново сезирана с искане за образуване на производство по несъстоятелност, този път изхождащо от други две дружества — кредитори на Galapagos. В рамките на последното искане Amtsgericht Düsseldorf назначава временен управител и налага обезпечителни мерки, като приема, че към момента на подаване на искането центърът на основните интереси на Galapagos се намира в Дюселдорф.

Galapagos BidCo., което е едновременно дъщерно дружество и кредитор на Galapagos, сезира Landgericht Düsseldorf (Областен съд Дюселдорф, Германия), по реда на незабавно производство, с искане за отмяна на определението на Amtsgericht Düsseldorf поради липса на международна компетентност на германския съд. Тъй като тази жалба е отхвърлена, Galapagos BidCo. сезира запитващата юрисдикция — Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия).

Тази юрисдикция посочва, че изходът на делото по жалбата, с която е сезирана, зависи от тълкуването на Регламент 2015/848², и по-конкретно на разпоредбата от него относно правилата за международна компетентност на съдилищата на държавите членки да образуват производство по несъстоятелност³. Като уточнява, че към датата, на която тя е сезирала Съда с преюдициално запитване, британският съд все още не се е произнесъл по първото искане, тя изразява съмнения в частност относно запазването на изключителната компетентност на съда на държава членка, първоначално сезиран с искане за образуване на главно производство по несъстоятелност, когато центърът на основните интереси на длъжника е прехвърлен в друга държава членка след подаването на това искане, но преди този съд да се е произнесъл по него.

В решението си Съдът тълкува Регламент 2015/848 в смисъл, че съдът на държава членка, сезиран с искане за образуване на главно производство по несъстоятелност, запазва изключителна компетентност да образува такова производство, когато центърът на основните интереси на длъжника е прехвърлен в друга държава членка след подаването на това искане, но преди този съд да се е произнесъл по него. Вследствие на това и доколкото този регламент продължава да е приложим към първото искане, съдът на друга държава членка, сезиран впоследствие с искане, подадено със същите цели, по принцип не може да се обяви за компетентен да образува главно производство по несъстоятелност, докато първият съд не се е произнесъл и не се е отказал от компетентност.

² Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година относно производството по несъстоятелност (ОВ L 141, 2015 г., стр. 19 и поправка в ОВ L 349, 2016 г., стр. 9).

³ Член 3, параграф 1 от Регламент 2015/848. Тази разпоредба в основни линии предвижда, че компетентни да образуват производството по несъстоятелност са съдилищата на държавата членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника.

Съображения на Съда

В самото начало Съдът отбелязва, що се отнася до международната компетентност на съдилищата на държавите членки да образуват производства по несъстоятелност, че Регламент 2015/848, приложим в конкретния случай, преследва по същия начин същите цели като предходния Регламент № 1346/2000⁴. Вследствие на това практиката на Съда по тълкуването на правилата, установени с Регламент № 1346/2000 в областта на международната компетентност, продължава да е релевантна за тълкуването на съответната разпоредба от Регламент 2015/848, визирана в преюдициалното запитване.

Така изключителната компетентност, която посочените регламенти предоставят на съдилищата на държавата членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника, остава в ръцете на тези съдилища, когато въпросният длъжник премества центъра на основните си интереси на територията на друга държава членка след подаването на искането, но преди образуването на производството. Съдът стига до този извод, като се позовава на съображенията, уточнени в предходната му практика⁵.

По-нататък, Съдът разглежда последиците от това запазване на компетентността на първоначално сезирания съд на държава членка за компетентността на съдилищата на друга държава членка да разглеждат нови искания за образуване на главно производство по несъстоятелност. Той констатира, че от Регламент 2015/848 е видно, че може да бъде образувано само едно главно производство и че то поражда действие във всички държави членки, в които е приложим този регламент. Освен това първоначално сезираният съд трябва служебно да провери дали е компетентен, и за целта да провери дали центърът на основните интереси на длъжника се намира в тази държава членка. Когато тази проверка приключи с отрицателен отговор, първоначално сезираният съд следва да не образува главно производство по несъстоятелност. Обратно, ако проверката потвърди неговата компетентност, всяко постановено от този съд решение за образуване на производство по несъстоятелност се признава, в съответствие с принципа на взаимно доверие, във всички останали държави членки от момента на влизането му в сила в държавата членка на образуване на производството. При това положение съдилищата на останалите държави членки по принцип не могат да се обявят за компетентни да образуват такова производство, докато първият съд не се е произнесъл и не се е отказал от компетентност.

Когато обаче първоначално сезираният съд е британски, ако в края на преходния период, предвиден в Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия⁶, този съд все още не се е произнесъл, Регламент 2015/848 вече не изисква съд на държава членка, на чиято територия се намира центърът на основните интереси на Galapagos, да се въздържа от приемане, че има компетентност да образува такова производство.

⁴ Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност (ОВ L 160, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 143), отменен с Регламент 2015/848.

⁵ Решение от 17 януари 2006 г., Staubitz-Schreiber (C-1/04, EU:C:2006:39).

⁶ ОВ L 29, 2020 г., стр. 7.